

NULLA DIES SINE LINEA

Postkonceptuální přesahy v české kresbě

Vystavující umělci: Conrad Armstrong, Aneta Bendáková, David Böhm & Jiří Franta, Nikola Čulík, Michal Drozen, Petr Dub, Mira Gáberová, Pavla Gajdošíková, Daniel Hanzlík, Miroslav Hašek, Petra Herotová, Markéta Hlinovská, Markéta Jáchimová, Jan Nálevka, Libor Novotný, Jan Pfeiffer, Dana Sahánková, Matěj Smetana, Adéla Součková, Magdalena Stanová

Kurátorka výstavy: Lenka Sýkorová

Koncept výstavy: Eva Mráziková a Lenka Sýkorová

Vernisáž: středa 26. března v 18 hodin v Galerii Emila Filly – Armaturka, Jateční 49, Ústí nad Labem

Vernisáž doplní performance Adély Součkové a Františky Lachmanové z cyklu Ženské práce, performance Miry Gáberové, Kurace 3 od Michala Drozena a Art souboj Anety Bendákové.

Termín výstavy: 27. 3. – 17. 4. 2014

Grafický styl výstavy: Jakub Konupka

Produkce a organizace výstavy: Jan C. Löbl, Dana Zikmundová, Miroslav Chochlík, Zita Šauerová, Richard Loskot, Tomáš Lumpe

Informace o výstavě a doprovodném programu naleznete na www.gef.cz nebo na www.armaturka-usti.cz.

Výstavní a doprovodný program Galerie Emila Filly

v roce 2014 laskavě podpořily tyto instituce:

Ministerstvo kultury ČR, Fakulta umění a designu

Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem,

Město Ústí nad Labem.

Výstava Nulla Dies Sine Linea je součástí projektu, který mapuje pozici média kresby na současné české výtvarné scéně. Výstava prezentuje práce jednadvaceti mladých českých výtvarných umělců a umělkyní, kteří pracují s kresbou v rámci svého postkonceptuálního uvažování.

Kresba je vysoce klasické médium, které stálo u zrodu formování výtvarného jazyka. Užití kresby jako nástroje bezprostředního záznamu je člověku vlastní od počátku světa. Od dob antiky je pak kresba vnímána jako studijní nástroj, základní kámen výtvarného vzdělání, který sloužil i jako hodnotící kritérium kvality. Kresba pak byla nositelem komparativního materiálu, na jehož základě bylo možné porovnávat a hodnotit schopnosti tvůrců vypořádat se s akademickými formami, kánonem zobrazení. Zároveň v protikladu k tomu kresba vždy sloužila také jako nástroj intimního, osobního uměleckého gesta. Tuto dichotomní roli pomocného i základního média však kresba z části ztrácí s nástupem rebelující moderny, osvobozuje se a v druhé polovině dvacátého století získává pozici individuálního výrazového prostředku jako plné, definitivní umělecké formy. Dnes nalezneme celé spektrum tvůrců, pro které je kresba buď základním vyjadřovacím prostředkem, nebo se stává jistou paralelní cestou jejich tvorby.

Výstava Nulla Dies Sine Linea zkoumá kresbu v dílech prezentovaných autorů právě v rámci různých přesahů. Své místo zde má kresba přesahující do prostoru formou instalací, jako doplnění objektů nebo site-specific realizací (Petr Dub, Pavla Gajdošíková, Markéta Jáchimová, Matěj Smetana, Jan Pfeiffer), reagující intervencí na veřejný prostor (Libor Novotný) nebo vyjadřující performativní gesto (Mira Gáberová, Adéla Součková, Magdalena Stanová). Umělci zkoumají hranice možností, formátů nebo kresebných prostředků (David Böhm & Jiří Franta, Aneta Bendáková, Nikola Čulík, Michal Drozen, Petra Herotová, Markéta Hlinovská, Dana Sahánková). V současném výtvarném umění je kresba také prostě jen dokumentací dalších konceptů tvorby (Miroslav Hašek), nebo na druhé straně místy až obsedantní zenovou meditací (Jan Nálevka, Daniel Hanzlík). Výstava zohledňuje také úlohu kresby v rámci elektronických médií (Matěj Smetana, Jan Pfeiffer, Conrad Armstrong).

Výstava Nulla Dies Sine Linea je součástí projektu Postkonceptuální přesahy v české kresbě, jehož výstupem bude publikace mapující médium kresby na současné české výtvarné scéně v letech 2000-2014, jejíž vydání je v plánu v příštím roce. Součástí projektu jsou také dílčí výstavy v pražském Altánu Klamovka v tomto roce.

